

Aleg 310

Sprawozdanie

Komisji gospodarstwa krajowego w przedmiocie ustanowienia fachowych państwowych inspektorów piwnic winnych.

Wysoki Sejmie!

Ustawa państwowa z dnia 16. stycznia 1896 Nr. 89 Dz. u. p. z roku 1897 postanawia o kupczeniu środkami spożywczymi i niektórymi przedmiotami użytkowymi, a postanowieniom tej ustawy podlega także kupczenie winem, moszczem winnym i zacięrem winnym.

Odnosnie do tej ustawy wydaną została ustawa Państwa z d. 12. kwietnia 1907 Nr. 210, która w §. 13. postanawia, jak następuje:

„Celem wykonania i przestrzegania zawartych w ustawie niniejszej przepisów, należy z urzędu od czasu do czasu zwiedzać piwnice i inne ubikacje służące do fabrykacji i przechowania, a należące do osób kupczących winem i moszczem winnym (producenci, handlarze, gospodarze, szynkarze itd.).“

Celem wykonania tej kontroli należy po zasięgnięciu opinii dotyczącego Sejmu ustanowić zaprzysiężonych inspektorów piwnic, posiadających szczególniejsze zawodowe wykształcenie.

W każdym z królestw i krajów, w Radzie Państwa reprezentowanych, należy ustanowić takiego inspektora piwnic, zależnie od okoliczności można jednak ustanowić kilku inspektorów w jednym z tych królestw, krajów, albo też jednego dla kilku krajów.

Ci inspektorowie piwnic podlegają politycznej władzy krajowej, a najwyższej instancji Ministerstwu rolnictwa.

W myśl dalszych wykonawczych postanowień Rządu co do tego §. 13. ma być dla Galicyi ustanowionych 2 inspektorów piwnic winnych, którzy pobierać będą od Rządu pensję urzędnika 10-tej rangi i ryczałt 3.000 koron na podróże inspekcyjne, licząc 156 dni podróży w ciągu roku.

Według powyższych postanowień ma zatem Sejm nie prawo nominacji tych inspektorów, lecz jedynie tylko pewien wpływ na te nominacje przez wyrażenie swej opinii co do kandydatów.

Komisya gospodarstwa krajowego zauważa, że liczba dwóch inspektorów wobec rozległości kraju jest niedostateczną, a stwierdzając ten fakt, wyraża życzenie, by Wydział krajowy w odpowiedniej drodze poczynił starania o nominację nie dwóch, lecz trzech inspektorów piwnic.

Z uwagi, że Sejm jako ciało zbiorowe mniej się nadaje do załatwienia tej sprawy jak Wydział, zwłaszcza wobec tego, że Sejm nie zawsze się zbiera, z uwagi

w końcu, że Wydział krajowy i tak Sejmowi sprawozdania z tej czynności przedkładać będzie, a zatem ze względów praktycznych, sądzi Komisya gospodarstwa krajowego, że należy w tej mierze przychylić się do wniosku Wydziału krajowego, a to tem bardziej, że ta sprawa poruszona była w komisji kultury wina na posiedzeniu dnia 15. lipca 1908 r., by Sejm na najbliższej sesji przełały zawarowany im wpływ na nominacye inspektorów piwnic, o ile dotyczy spraw osobistych, na Wydziały krajowe.

Na podstawie powyższych wywodów Komisya gospodarstwa krajowego wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Zastrzeżony w §. 13. ustawy państwowej z d. 12. kwietnia 1906 r. Dz. u. p. Nr. 210, o kupczeniu winem, moszczem winnym i zacierem winnym, wpływ na mianowanie państwowych inspektorów piwnic winnych przelewa Sejm na Wydział krajowy.

Przewodniczący:

Brykczyński.

Sprawozdawca:

Antoni Theodorowicz.